

Bogusław Abramek

Strobin, gm. Konopnica, woj. sieradzkie

Informator Archeologiczny : badania 11, 142-143

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STERŁAWKI WIEKIE, gm.Ryn
woj.suwałskie

Muzeum Okręgowe
w Suwałkach

Badania prowadziła mgr Krystyna Lenarczyk. Finansował WKZ w Suwałkach. Pierwszy sezon badań. Płaskie cmentarzysko ciałopalne z okresu wpływów rzymskich.

Cmentarzysko leży na porośniętej lasem wysoczyźnie na wschód od samarzej satoki jeziora Iżawka.

Badania miały charakter ratowniczy. Przebadano obszar 125 m² odkrywając 34 groby i jeden prostokątny obiekt o niewyjaśnionym przeznaczeniu. Przeważały pochówki jamowe, tylko w czterech przypadkach szczątki kostne umieszczone były w popielnicy. Groby zalegały płytko pod powierzchnią ziemi /do 50 cm/, często górna część grobu zniszczona była przez orkę wykonaną przy sadzeniu lasu lub wcześniej.

Groby zawierały bardzo drobne przepalone kości, dużą ilość paciorków zarówno glinianych jak i szklanych /ponadto w grobie nr 11 znaleziono trzy paciorki z brązu, w grobie nr 32 paciorek burzystynowy/. Licznie występowały również okucia pasa i fragmenty blaszek brązowych o trudnej do identyfikacji funkcji. Na szczególną uwagę zasługuje grób nr 11, popielnicowy, zawierający pięć naczyń, z których dwa wypełnione były kośćmi. Prócz tego w grobie znajdowały się trzy szpilki zbliżone do typu A 16B, trzy paciorki brązowe, fragment blaszki brązowej i przedmiotu żelaznego.

Cmentarzysko datowane jest na młodszą fazę okresu późnorzymskiego.

Badania będą kontynuowane.

STOBNICA-TRZYMORGI, gm.Ręczno
woj.piotrkowskie
Stanowisko 2

patrz
neolit

STROBIN, gm.Konopnica
woj.sieradzkie

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek. Finansował WKZ w Sieradzu. Był to ósmy sezon badawczy. Osada z okresu wpływów rzymskich B1-B2.

Prowadzone od roku 1969 badania archeologiczne na tym obiekcie zostały w zasadzie już zakończone. Przewidziano jeszcze na

przyszły rok pewne prace uzupełniające ale nie będą one miały wpływu na dotychczasowe wnioski.

Plonem ostatniego sezonu badawczego, w którym uczestniczył harcerski obóz archeologiczny, było odkrycie 9 chat o charakterze mieszkalnym, 13 różnych palenisk, dymarki, kilku jam o bliżej nieokreślonej funkcji oraz dużej ilości materiału zabytkowego.

Do najciekawszych znalezisk można zaliczyć ułamki naczyń terra sigillata, szklany przęślik - wisiołek oraz ciskawy grot włóczni.

W świetle dotychczasowych badań osadę w Strobiniu a 33 chatami należy postawić w rzędzie największych obiektów osadniczych na obszarze kultury przeworskiej, odznaczających się ponadto planową zabudową. Osada zajmuje przestrzeń o powierzchni 1 ha, przy czym budynki, paleniska, piece i dymarki rozmieszczone były na planie koła /typowa okolnica/. Wewnątrz koła znajdował się pusty plac, na którym stał tylko 1 dom mieszkalny. Jest prawdopodobne, że ten dom spełniał w osadzie funkcję wiodącą. Prawie wszystkie chaty orientowane były wzdłuż linii południowy zachód - północny wschód. Były to budowle o konstrukcji sumikowołatkowej /poza jedną plecionkową/ kształtu prostokątnego, mniej lub bardziej wgnębione w ziemię. W większości chat znajdowały się kamienne paleniska. Gliniane przęśliki znajdowano bez wyjątku we wszystkich chatach, a ciężarki tkackie w 5 chatach.

Charakterystyczną cechą tej osady są małe rozmiary domów, maksimum do 20 m² powierzchni oraz dość jednolita ich konstrukcja. Znaleziony w wypełniskach chat materiał zabytkowy wskazuje, że różnica chronologiczna między najstarszą a najmłodszą chatą wynosiła nie więcej jak kilkadziesiąt lat.

Wśród dużej liczby palenisk występujących zarówno w skupiskach jak i w rozproszeniu, wyróżniono paleniska małego kształtu prostokątnego z brukiem kamiennym na spodzie oraz paleniska duże i owalne bez kamieni. Niektóre z nich posiadały pierwotnie jakąś formę zadaszenia, na co wskazują ślady w dołkach słupowych. Funkcja tych palenisk nie jest w pełni jasna. Odkryte na osadzie w Strobiniu dwie dymarki należą do dużych obiektów. Obie wkopane były w ziemię od 60 do 80 cm, przy czym ścianki ich wykonano z łą. Kotlinki dymarek liczyły 90 i 120 cm średnicy i wypełnione były dużymi kłocami żużla.

Osada w Strobiniu dostarczyła obfitego i różnorodnego materiału zabytkowego. Obok naczyń miejscowej produkcji znaleziono ułamki toczonej ceramiki pannońskiej oraz ułamki terra sigillata.

Licznie reprezentowane są przęśliki i ciężarki tkackie. Wyjątkowym znaleziskiem jest gliniana figurka kaczk. Dużą grupę stanowią kości zwierząt hodowlanych i dzikich oraz ptactwa. Z ciekawszych zabytków metalowych można wymienić 2 groty włóczni, 2 ostrogi, grot strzały, krzesiwo, klucz, 2 zapinki, 2 brązowe szpile /w tym 1 posrebrzana/, kilka tkoczków, kawałki igieł, denar Trajana i okucie pochwy miecza.

Strobińska osada leżała na trasie szlaku handlowego, którego obecność niedawno ujawniono w wyniku badań archeologicznych prowadzonych od kilkunastu lat nad górną Wartą. Planuje się dalsze prace wykopaliskowe na stanowiskach z okresu rzymskiego w najbliższym sąsiedztwie Strobina.